

Bild 1. Kyrkoruinen vid Husby i Tierps socken studeras.

Till Tierp, Östervåla och Nora-Tärnsjö

Upplands fornminnesförenings höstutflykt 1959

Söndagen 27 sept. 1959 ägde Upplands fornminnesförenings höstutflykt rum. Ett 70-tal deltagare besökte härvid nordvästra Uppland, varvid i huvudsak uppländsk allmogekultur studerades. Ett kort uppehåll gjordes vid kyrkoruinen vid Husby i Tierps socken. Vice ordföranden professor Sven Hörstadius välkomnade utflyktsdeltagarna och landsantikvarie Nils Sundquist berättade om platsens forna betydelse och om den uppgift den kyrka kan ha haft, varav nu endast ruinerna återstår. I Munga i Tierp besöktes Lars Larssongården, nyligen registrerad som byggnads-

Bild 2. Amanuens Anna-Märta Berg berättar om Lars Larssongården i Munga. T. v. gårdens ägare lantbrukare Rickard Larsson.

minnesmärke. Amanuens Anna-Märta Berg presenterade ägaren lantbrukare Rickard Larsson samt berättade om gården, som i förstone uppförts som parstuga i en våning och i början av 1800-talet moderniserats och påbyggt med ovanvåning. Om de bevarade stofftapeterna från 1700-talet i bottenvåningen och om Hans Wikström och den av honom år 1818 dekorerade övervåningen berättades även, varefter rumsinteriörerna besågos och beundrades. Sedan den medhavda matsäcken inmundigats gick färden vidare till Ol Persgårdens i Skogbo i Östervåla, där nuvarande ägaren, Paul Olsson, hälsade välkommen från förstukvisten. Om den kulturhistoriskt märkliga anläggningen, som gått i arv inom samma släkt alltsedan 1800-talets början, berättade herr Olsson med känsla och inlevelse. Huvudbyggnaden, en parstuga i två våningar med Hans Wikström-målningar i alla rummen från 1826 och med möbler och inventarier från äldre tid, visades därefter av herr och fru Olsson på ett sätt, som för var och en klargjorde hur pietetsfullt och kärleksfullt gården vårdas.

Bild 3. Vid Ol Persgården i Skogbo i Östervåla välkomnas deltagarna av gårdens ägare lantbrukare Paul Olsson.

Efter det stämmingsfulla besöket i Skogbo fortsatte bussarna mot Tärnsjö i Nora socken. Vid hembygdsgården välkomnade ordföranden i Nora hembygdsförening kyrkoherde Erik Nordgren, varefter, i grupper och under ledning av hembygdsföreningens styrelsemedlemmar, de i anläggningen ingående olika byggnaderna besågos liksom museisamlingarna. Det största intresset tilldrog sig ryggåsstugan från Källskog med små blyinfattade fönster och av ålder och rök mörknade timmerväggar. Bland museiföremålen lade man främst märke till den på väv målade väggbonaden från Osta by från 1700-talets första hälft, ett rikt snidat skrin från 1660 samt en stav med olika tecken för de tionden, som var och en i byn skulle lämna. Säljastugans vällingklocka kallade till kaffe så småningom och i dess kök och nystu bänkade sig samtliga till den välkomna kaffestunden under hembygdsföreningens värdskap. Landstingsman Gustav Sandmark berättade om Säljastugans vägg- och takmålningar och om hur de kopierats efter inom socknen påträffade inredningar, tak-

Bild 4. Ryggåsstugan från Källskog, flyttad till Nora hembygdsförenings hembygdsgård i Tärnsjö, beses.

målningar m. m. Professor Hörstadius framförde fornminnesföreningens och utflyktsdeltagarnas tack för mottagandet i Nora och för det storartade kaffekalaset. Sedan Upplandssången sjungits och Nora hembygdsförening inbjudits till ett återbesök i Upplandsmuscet i Uppsala, skedde uppbrott och hemfärd.